

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОГО ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ В З'ЯВЛЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

ТРИ ЦЕНТИ РИК XL Ч. 80. Джерси Сіті, Н. Дж., середа, 8 квітня 1932 VOL. XL No. 80 Jersey City, N. J., Wednesday, April 6, 1932. THREE CENTS.

ФИЛИПИНИ ГОТОВІ СТАТИ НЕЗАЛЕЖНИМИ В 1940 РОЦІ

ВАШИНГТОН. — У палаті послів перейшов 306 голосами проти 47 законопроект, який заявляється за цілковиту незалежність Филиппин на 8 літах від установалення Филиппинської влади.

В сенаті стріється цей проєкт з опозицією. Але надіється, що сенат поробить деякі поправки та погодиться на незалежність Филиппин на 15 літах.

Зате кажуть, що президент Гувер не затвердить цього законопроекту й уважає, що його піднесено тому, щоб зробити президента непопулярною особою.

Закі цей законопроект ухвалено, дали голос представники филиппинської делегації, який говорив серед сліз і просив послів піти слідами Вашингтона й Лабрета й дати свою згоду на незалежність Филиппин.

УВАЖАЄ НЕЗАЛЕЖНІСТЬ ФИЛИППИН «СВІТОВОЮ НЕБЕЗПЕКОЮ»

ВАШИНГТОН.— Генрі Стімсон, секретар стейту й бувший генеральний губернатор Филиппин, заявив, що ухвалення палатою послів законопроект про незалежність Филиппин являється великою небезпечкою «світового мира» та буде перешкодою при обговоренні справ, які торкаються рівності на Паціфіку. Він каже, що ця ухвала відб'ється на міжнародній конференції за світового розброєння, бо узяти Филиппини незалежними, значить допустити на Паціфіку до заложоту. Бо треба рахуватися з тим, що Китай або Японія досягнуть до Филиппин.

РАДА ОЩАДНОСТІ.

ВАШИНГТОН.— Президент Гувер пропонує конгресові створення Ради Ощадності, яка складалась би з членів, делегованих конгресом і президентом, завселяб ощадності на яких \$200,000,000, та в той спосіб не допустила б бюджетового дефіциту.

Посли домагалися, щоб президент точно означив, на чім він хоче робити ощадності і як високі.

РОЗСЛІДЖУЮТЬ ДОХОДИ ХАБАРНИКІВ.

НЮ ЙОРК.— Легіслатура комісія ствердила, що Вільям Флін, комішенер публичних робіт, вкладав до каси річно коло \$100,000. Тепер розсліджують ощадності Генрі Брукнера, президента дільниці Бронкс, котрий вкладав річно до банку ще більш суми. Дамагаються вивчення, звідки то він діставав такі великі суми.

ВБИЛА ВЛАСНІ ДІТИ І СЕБЕ З ЗАЗДРОСТІ.

МОНТКЛЕР (Ню Джерзі). — Міссіс Реймунд Б. Фосдлік, літ 47, жінка багатого й широко знаного суспільного діяча і паціфтиста, вбила нічно револьверовими вистрілами 16-літню дочку й 10-літнього сина, а потім сама відбрала собі життя.

До цього року вона себе приговорила дуже соділо. Залишила письма, в яких подала причини, але їх не опубліковано. Кажуть тільки, що вона була умовою хора, та була дуже заздрисна за свого чоловіка, особливо за те, що він виявляв більшу любов до дітей ніж до неї.

Перед своїм учинком виписала чеки на всі довги, як рівнож пам'ятла за службу і залишила для неї дарунки. День передтим була в жіночій товаристві, в якій була секретаркою, і виготовила всі завагали протоколи.

Чоловік, котрий спав у кімнаті недалеко від кімнати, де скоїлася трагедія, не чув нічого, а завважив, що щось сталося, коли прийшов рано до ідальні на снідання і не застав у ній нікого.

КОЛЬОРОВЕ СВІТЛО ЗАМСІЩА МАЛЮВАННЯ.

НЮ ЙОРК.— Майор Г. С. Беніон, інженир, заповідає, що в короткім часі не будуть малювати стін по хатах, а тільки освічувати їх електричними кольоровими світлами.

КЕПОН ТЕРОРИЗУЄ.

ШКАГО.— Засуджений ватажок бандитів, Алфонс Кепон, намагається тепер при нових виборах переперити вибір таких політиків, котрі добули для нього улавлення. І тому тероризує виборчих махерів на свій лад.

ЗАПИСАВ МІЛІОНИ НА УНІВЕРСИТЕТ.

РАЧЕСТЕР.— Джордж Істмен, промисловець і фінансир, котрий закінчив недавно своє життя самогубством, записав свій маєток у сумі яких \$20,000,000 на добродійні цілі, у великій близькості на Рачестерський Університет. Свій величавий будинок, у яким мешкав, призначив на помешкання президентів університету.

ВАЖНІ ПРИНЦИПИ, А НЕ КАНДИДАТ.

НЮ ЙОРК.— Д-р Ніклас Ботлер, президент Колумбійського університету, заявив, що коли йортерів делегатом на републіканську конвенцію, так хай його не змушують допускати на Гувера, бо він сконцентрує на конвенції свою увагу на принципах партії, а особа кандидата являється другою речовиною.

21,392 НОВИХ КАНАДЦІВ ПРОТЯГОМ РОКУ

На основі звіту, предложеного в доповідальних вправеннях, в фіскальному році, що починається 31 березня 1931 р., дістали канадські натуралізаційні папери 21,392 осіб, з яких 4,069 походять з Росії, 2,592 осіб з Польщі, 2,308 з Америки, 2,067 з Італії, 2,009 з Австрії, 929 з Сербії, 743 з Німеччини, 669 з Норвегії; решта з інших країн.

Позбавляють горожанських прав 27 осіб.

«ДРУГИЙ ДЖОНСОН».

Так назвали фермери в Стає, Алта, фермера Гарвія Томпсона за тієї місцевості, в Томпсона заповішено, що він з'явився в будівельному матеріалі, Мек Корміка. Та вкрад в доставля будівельного матеріалу, Мек Корміка. Та вкрад в доставля будівельного матеріалу, Мек Корміка. Та вкрад в доставля будівельного матеріалу, Мек Корміка.

УЧИТЕЛЬ ЧИ ЖАНДАРМ.

На розв'язі проти бувшого соймового зисна Куницького у Львові знімав учительської в Скорниках, збравши соймового повиту, Поляк Ян Подгурський. Свідок був на вічу Куницького в Скорниках, ставши собі проти промовляти і записувати його промову. Потім за раз поїхав до старостів з доносом. Слухаючи таке знамення, польський прокуратор забув, кого має перед собою, і запитав свідка: «То ви командир, чи вчитель?»

ВБИВСТВО БОЖЕВІЛЬНО.

Місє Марджері Джекєв, літ 67, з Еймсбурґ, Масс., яка походила з багатого й визначного роду, вбила револьверним вистрілом свою матір, 88-літню старушку, а потім відбрала собі життя в ліжку. Кажуть, що вона збривала це в присутті божів'їля.

«ГРАФ ЦЕПЕЛІН» УШКОДЖЕННЯ.

Повітроплав «Граф Цепелін» ушкодився, коли розпочинав свій черговий лет у цьому селі в Флоридсгадену до Бразилії. Тепер цей повітроплав є в напирі. Він шойно кілька днів тому повернувся з Бразилії, куди відбув лет з почоту та з пасажирями, побивши всі попередні свої рекорди лету між Європою та Бразилією.

СИБІРСЬКИЙ ОРЄЛ БІЛЯ ГАВРУ.

Біля Гавру вбили місячнім білого сибірського орла, який має крила довжиною 2 метри й 30 центиметрів. Таких орлів у Флявії нема, ідея декотри приїлають вони з Сибіру.

ВСТУПАЄТЕ ПРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

УКРАЇНСЬКА ІСТОРИЧНА СЦЕНА НА ЛЕДОВОМУ КАРНАВАЛІ В ЕДМОНТОНІ.

Тієї Українці, що мали нагоду бути на річному ледовому карнавалі спортивного клубу «Глевола», який відбувся в Едмонтоні 27 лютого 6 р., батили пописи на леді поверх сотні членів професійного інструменту Поама.

Пописи тривали біля двох годин й закінчилися одною з найкращих й найдовших точок програм, яка звалася «Привітання Гетьмана України». Білш як 80 осіб, позованих з того мушини в українських строях, а половина жінок в прегарних жіночых нарядних строях, парами на леді, рухали з добою в одну сторону, доки не вийшли на арену й послили при столічках, очкуючи приходу гетьманки. Нараз появляється гетьманка зі своєю старшиною й козаків з жіноцтвом ватають його гучними окликами. Поздрівалися з гетьманкою, сіли по середині, а тоді бігли дільниці (Клявдія Романюк) в українському строю, з хлопцем тожого віку в козацькому строю, обдаровані гетьманцями. Гетьман з гетьманцями дають пописи на арені, а відтак козаків з жіноцтвом танцює народні танки.

Коли гетьманці й козаків знов посідали на прикладній леді арені «лідола», грім П. Ткачук з трома козаками й 8 дівчатками в українських строях вивонав у честь гетьмана три народні танки. По цьому почався загальний танок. Козацтво танцює, а перед ватає гетьман і старшина. По відгукнутому музикую «Боже, королю слава!» всі опустили арену.

Слід зазначити, що кромі місцевого адвоката-Українця, П. Романюка, й його двох мажорків мінюток, всі інші учасники карнавалу на ледях були англійські мушини й жінки. Українську сцену на карнавалі призначили панство Романюк, як членів згаданого клубу. У збранню українських костюмів дістали вони поміч від українського жіноцтва в Едмонтоні й поза Едмонтонем та від місцевих українських волярів.

ХАЛИ НА ПОХОРОН І САМІ ПОГІНУЛИ.

15-літній Павло Негрчєв, його батько Володар, 36-літній вуйко Іван Бодрєв та Оскар Финсенд і його дружина, всі з місцевості Севент Дей Елєвентс, Саск., хвали до колобий Мек Рорі на похороні Олєксандра Скулі. Іван Бодрєв, коли Негрчєв поїхав до Мек Рорі, хвали поїхав з ним. Коли Іван поїхав, залишивши шльк, надіждаючи поїхати сповнаш коні й вони кинули під нього. Поїхав возозачив на біля 160 ярдів і коли став, зліт його витягнуло спинаш маскароний труп молодого Негрчєва й дуже пошкодженного Івана Бодрєва, який помер у дорозі до шпиталю, Финсенд біля тижня поїхав, а Василь Негрчєв вийшов з випадку з меншими пошкодженнями. В поліції, який Іван на віз, саме везено до Мек Рорі тіло пох. Олєксандра Скулі, який помер в одлому з англійських шпиталів. Іван Бодрєв зів'язав владу й шестеро дорічних дітей, з яких шість років дитини має 14 років. Финсенд у візозачив стани зліт ставлено до шпиталю.

ДОМАГАЮТЬСЯ ПОПРАВКИ ПОДРУЖОГО ЗАКОНА.

На основі теперішнього канадського подружого закону вдова може оженитися з сестрою своєї померлої жінки, одначе не має права оженитися з її сестринцею або братинцею, а вдова не сміє виходити за муж з сестриною або братинцею свого померлого мужа. Цю справу улавило у доповідальних вправеннях едмонтонський конвенційний похор А. Ю. Дж. Був і предложив поправку до подружого закону, яка дозволяє дружитися так спорідненим особам.

«МАГІНА ШТУКА» КОШТУЄ ЙОГО 500 ДОЛ.

До Степана Підсудного в Порт Артур, Онт., прийшов якийсь «магік з Шикаго» й сказав йому, що покаже йому деякі магічні штуки. Підсудний згодува на те. Тоді «магік» сказав йому завинуті всі гроші, які має, в шмату. Шкавий Підсудний, що саме відобрав був з банку 500 доларів, як мав післати родині до старого краю, завинуті ті гроші в шмату, а «магік», зробивши над ним ріжні дивовижні рухи, приказав йому тримати руки на завинених грошах, доки він не вернеться знявдвору. Коли мінютою кільканицькі мінюти «магік» не приходив, явесь підозріваний зродилося у голові Підсудного, й він розвинув шмату. На велике здивування побачив, що в шматі зявляються і стара газета. Замість покладених поліцію про ту «магічну штуку» й поліція почала шукати «магіка».

БІГПЕТСЬКИЙ СФІНС ЗАГРОЖЕННЯ.

З Єгипту доносять, що сфінкс, символ сил старинного Єгипту, zagrożений. Той найстарший свідок людської історії вивержак 6,000 літ, але тепер має вже стільки літ і шилі, що коли в найближчєм часі не наступить напавра, сфінкс завалився. Його очинували від піска в році 1864, опали в році 1905. Тоді й відкрили глибший фундамент сфінкса та старинний вівтар, який поставив, ще фараон (цар) Тутмес Четвертий. Біля вівтаря відкрито каміну подобу того фараона.

ПРИ ЗВУКАХ МУЗИКИ ЗНИЩИВ СКЛЕП.

На Угорщині в містечку Дюла один власник крамини, Павло Сандор, найняв итальську музику і при її звуках зруйнував свою краминию, бо не міг платити податків.

МОГИЛА ПАПИ ОЛЕКСАНДРА VI.

Папа Піл ХІ не дав дозволу комітету істориків під керівництвом Карло Ріккі — відкрити саркофаг, де похоронили папу Олєксандра VI. Комітет істориків хотів переконатися, чи його дійсно отруїли. Старинний легенда, підтверджена деякими музейними документами, ввєняє, що папу Олєксандра VI, батька Люкренції та Цезаря Борджіа, отруїли на бенкеті. Після бенкету його занесли до палати, а другого дня він помер. За офіційною версією папа помер на нехоту шмату.

ЯПОЇЦІ ЗНОВУ РОЗПОЧАЛИ ШИРОКУ ВОЄННУ АКЦІЮ В МАНДЖУРЦІ

ЗВІЛЬНЯЮТЬ ВІД ПОВСТАНЬ РІЖНІ МІСТА МАНДЖУРЦІ ПІД ШАНГІАЄМ ЯПОЇЦІ НЕ БУДУТЬ АТАКУВАТИ КИТАЙЦІВ.

ТОКІО (Японія). — З Манджурії приходять відомости, що додаткові японські війська, які на широкому фронті перейшли з Кореї в Манджурію, з успіхом звільняють ріжні міста й райони від китайських повстанських відділів, які борються проти сепаратистичного манджурського уряду. Місями доходять до завзяток боїв з повстанцями, але повстанці наразті відходять з великими втратами людей убитих та поранених. Генерал Тамон робить свою головну квартиру в Фанчен, яке шойно звільнено з рук повстанців. Звідси він поведе плявову акцію до заспокоєння Манджурії.

Японський уряд і воєнні авторитети приготовані до того, що китайсько-японські переговори про умови замирення біля Шангїаєма розговоряться. Японці заявляють, що вони більше не будуть нападати на Китайців, якщо їх війська не завоюють японських позицій. Разом з тим Японія приступити негайно до укріплення тих позицій, які докодала Шангїаєм тепер займають Японці.

РОЗЛАМ СЕРЕД КИТАЙЦІВ.

ШАНГІАЄМ (Китай). — Серед правлячых партій Китаю почався розлам. Частина партії виступила проти диктатури в уряді партії «Кюмінтанг». Лідери північного Китаю відмовилися брати участь у національній нараді в справі оборони Китаю від чужинської навали.

Цей розлам серед правлячых партій легко може привести до нової горожанської війни в Китаю.

В АНГЛІ ЗМЕНШУЄТЬСЯ БЕЗРОБІТТЯ.

ЛОНДОН (Англія). — За останній місяць число безробітних в Англії зменшилося на 145,000. Тепер загальне число безробітних в Англії являєть 2,567,332, що все ще дивається дуже тяжкою проблемою для полагодження.

В Англії замінно почала оживати промисловість після того, коли англійський фунт упав на ціні. Тепер ще годі сказати, чи це оживлення промисловости є поворотом до загального економічного поліпшення, чи лише тимчасове випадкове явище.

КІНЕЦЬ ДИКТАТУРИ ЖИВКОВИЧА.

БІЛГОРОД (Югославія). — Генерал Живкович, котрий від 1929 року був диктатором в Югославії, подався до дімісії. Становище прем'єр-міністра об'явив міністер справ заграничних, Маринкович. Склад уряду лишився старим. Живкович пояснює свою дімісію тим, що він закінчив те завдання, для якого його був покликаний король, а тепер, мовляв, нехай далі уряде конституційний уряд. Та правдивою причиною його дімісії є загальне незадоволення з уряду Живковича, яке охопило навіть тих членів парламенту, котрі були вибрані до нього заходами уряду.

Король має вийхати до Загребу, щоб там переговорувати з хорватськими лідерами та з лідерами Босняків і Герцеговинців, які домагалися автономних прав для своїх провінцій. Назагал економічне та політичне становище Югославії за часів диктатури Живковича погіршилося.

АВСТРАЛІЯ АПЕЛЮЄ ДО ІРЛЯНДЦІВ.

КАНБЕРА (Австралія). — Уряд Австралії звернувся безпосередно до президента ірландської републіки, Де Валери, з проханням, щоб Ірляндія не розривала своїх зв'язків з Англією й залишилася далі льолянським членом британської імперії. Це перший раз в історії британської імперії одна домінія звернулася безпосередно до другої домінії в обороні єдності імперії.

Таксамо новозеландський уряд звернувся до Ірляндії з подібним закликом. Але Нова Зеландія звернулася до Ірляндії через Лондон.

ЩЕ 15 РОКІВ БУДЕ НЕВІЛЬНИЦТВО В АБІСІННІ.

ЛОНДОН (Англія). — Президент товариства боротьби за невилітництво, барон Ноєл Бакстон, вернувшись з Абісінії, де він розсліджував справу невилітництва. Бакстон каже, що правитель Абісінії проібновав йому скінчати невилітництво в тій країні протягом п'ятидесяти років.

Тепер в Абісінії нараховують поверх дві мільйони невилітників.

АНГЛІЙСЬКО-ФРАНЦУЗЬКІ ПОРОЗУМІННЯ.

ЛОНДОН (Англія). — Підчас перебування тут французького прем'єр-міністра Тарде наступило певне порозуміння між ним та Мек Делондєм у ріжних європейських справах. Осягнено порозуміння в справі утворення економічного союзу придрунайських держав. Представники цих держав, а саме: Австрії, Угорщини, Чехословащини, Румунії й Югославії, мають зійхатися на нараді без участі представників інших держав.

Великі держави не будуть брати активної участі в нарадах, а лише будуть пособяти фінансово та економічно й морально придрунайському економічному союзові, коли він буде утворений.

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J. Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1914, under the Act of March 3, 1879. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

Table with subscription rates for One year, Six months, Three months, Foreign and Jersey City Rates, and advertising rates for 100 words.

ЗАМІСЦЬ ВІДПОВІДАТИ—ПРАЦЮВАТИ

До нашої редакції надливає багато писем, у яких читачі домагаються гострішого виступу проти рижних осіб, часописів і редакторів, котрі нападують на нашу національний табор, нашу національну ідею й нашу організацію.

Коліби ми хотіли вдовольнити усіх читачів, то нам прийшлося б поручувати важні питання національної чи світової політики з людьми, які вважають себе компетентними говорити про політику, тому що — як пишеться в "Амеріці", — він фермер, чи неписемний, але при воєнській службі".

Коли так обурює наших читачів, то це цілком зрозуміле. Але чимось іншим справа, чи на такі писма треба відповідати. Бо це можна би зробити тільки тоді, коли би з того була дійсна користь, коли би можна такою відповіддю направили дискусію, автора статті чи редактора.

Це велике нещастя, коли невідповідна людина бере за перо й пише таке, що затроює мільйони людей. Подібним великим нещастям є бесідники, що своїми нерозумними й хаотичними бесідами не дають громадянству сконцентрувати своїх духових і матеріальних сил у якімсь хосеннім загалу на праці.

Наша праця вже заплачена своєю даниною, в краю і тут за морем, за луду пресу й за пусіт й демагогічні промови. Борючись з тим лихом треба, але не відповідями в газеті, а розважним і чесним поступовим, конструктивним, реальною працею, конструктивним думанням і конструктивними публічними промовами, щоб загал пізнав, що є чесне, моральне, корисне й розумне.

ВІДВОЙОВАНЕ МІСТО (Історичне оповідання).

Розмову перебив один офіцер, що увійшов поспіхом. Господар поставив перед ним миску масива перся. Сидір хотів відповісти, але ротмістр повторив те, що вже вчора мені сказав буди, звистити його, як би ти кульбачив коня.

ЩО ДІЄТЬСЯ НА ВЕЛИКІЙ УКРАЇНІ.

(Від нашого кореспондента з Чехословаччини).

Вона ще-молода жінка, 35-ти років. Вона не більше, про-років. Була на Україні, це те-пер Свободою Віноюю. Тому-чотирі роки вмер її чоловік. Лишилася вона з малою дитиною двома. І ввесь час свого перебування на Україні вона на великій залізничній станції "Знаменка", на Херсонщині; служила в лічниці за догляд-дочкою при хорих. З великими труднощами постоляло їй добу-ти закордонний паспорт.

Два тижні тому вона приїхала в Чехословаччину з 11-літньою дитиною. Ось що розповідала ця жінка своєму мішаню українсько-словацькою мовою: Як вона збиралася їхати з України за кордон, то її пере-конували комуністи, що в ці-період світі голод, і не радiali їй рушати в далеку дорогу. На-віть були заарештували її, за-зносини з арештувати її... Але во-на вперто домагалася своєї права, а тепер почуває себе так, ніби вивралася з тяжкої каторги-визачи на волю. Коли вона розповідала про те, що бачила за своє життя на Украї-ні, то на очах у неї блищали сльози. Мимоволя вона огля-дається кругом себе, чи не підслухує "більшевицький шпигун".

Перше, про що вона ста-наєся якраз зернина. Тися-ці людей мусять виконувати цю роботу: за день намоло-тити мідок пшениці, а праці витратять стільки, що можна-б за той час заробити 100 ми-шків.

Чим мають большевики на-Україні своїх привидливців? Ні, каже ця жінка. Ненавидять їх селяни й робітники, Росіяни, У-країнці й Жиди. Всім вони не-любі. Та й ті рідові члени комуністичної партії комуні-стичні тільки називаються, а як-би настала інша влада, то збу-ли перші бунт, що збулося голоду й неволі. Єдино-лише люди служать, бо все в їх руках — майно, життя й смерть усіх громадян.

Після селян найгірше жи-вуть робітники. Робітників так визискують, як ніде в ін-ших державах не можуть ви-зискувати. Робітника тепер за 8-9 год праці більше вичмачу-ють, ніж колись було за 10 або 12 годів. В залізничній маістерні (депо) на станції "Знаменка" робітників умилвають на робо-ту, щоб вони не вийшли з фабрики.

Вони не вийшли з фабрики, бо їм не платять зарплати.

Вони не вийшли з фабрики, бо їм не платять зарплати.

Вони не вийшли з фабрики, бо їм не платять зарплати.

Вони не вийшли з фабрики, бо їм не платять зарплати.

Вони не вийшли з фабрики, бо їм не платять зарплати.

Вони не вийшли з фабрики, бо їм не платять зарплати.

Вони не вийшли з фабрики, бо їм не платять зарплати.

Вони не вийшли з фабрики, бо їм не платять зарплати.

Вони не вийшли з фабрики, бо їм не платять зарплати.

Вони не вийшли з фабрики, бо їм не платять зарплати.

Вони не вийшли з фабрики, бо їм не платять зарплати.

Вони не вийшли з фабрики, бо їм не платять зарплати.

Вони не вийшли з фабрики, бо їм не платять зарплати.

Вони не вийшли з фабрики, бо їм не платять зарплати.

Вони не вийшли з фабрики, бо їм не платять зарплати.

Вони не вийшли з фабрики, бо їм не платять зарплати.

Вони не вийшли з фабрики, бо їм не платять зарплати.

Вони не вийшли з фабрики, бо їм не платять зарплати.

Вони не вийшли з фабрики, бо їм не платять зарплати.

Вони не вийшли з фабрики, бо їм не платять зарплати.

Вони не вийшли з фабрики, бо їм не платять зарплати.

Вони не вийшли з фабрики, бо їм не платять зарплати.

Вони не вийшли з фабрики, бо їм не платять зарплати.

Вони не вийшли з фабрики, бо їм не платять зарплати.

Вони не вийшли з фабрики, бо їм не платять зарплати.

Вони не вийшли з фабрики, бо їм не платять зарплати.

ті від голоду й знесиля. Кож-тій церкві. На Україні лю-ді робітник чує над собою не-справедливість, яку видко-во несправедливість, яку видко-во доглядати і записують, хто тому віра, як людя, що пишеться як і скільки за день зробив. Вина жидкам, байдуже, щоб Яі тляки не годили; то зарп-чатити з роботи, а не зна-ти — голодова смерть, бо робітник, поки працює, то хоч пайку кіш може доставити. Пер-дод відомі ці жінки за кордо-ном на "Знаменці" було від-пущені з роботи кілька де-сятків робітників. Взагалі, ка-же вона, безробітні ширяться, а тимчасом сільська голод-нолість тікає в міста, шука-ючи праці й діла.

Пятиріччя вже тепер "прова-ляється". Ніхто не вірить новим обі-цянкам большевицької партії. Цей їхній "пятиріччя" довелася людям до голоду. Нема нія-ких людей товарів; навіть про-сто-го стільця, або голки ніде не доставляють. Хтож повірив, що індустриалізм? Коли селяни скажуться, що у них забрано скільки й тепер нема що-сті, то комуністи відповіда-ють: "Виж знаєте, що ми все швидко видавали буржуазям на машини? Моя співрозмовни-ця, яка вразилася, що новобуд-ована фабрика комуністична влада не може пустити в ру-ки, але вона бачила в місті Єли-заветі на Херсонщині, де сто-ять недобудовані стіни.

На чім же держиться комуні-стична влада, коли проти неї всі людя? Включено на терорі, на кри-визах застрашування. В алікарі на "Знаменці", де ця жінка кілька літ служила, що для до-водилася їй бачити людей з порозбиваними головами, з порозбитими "ніжками", де-ка допитувано в "чеків". В че-каві допитувано тільки вночі, тільки мусять учати "підозрін-гати". Звичайно у них правило: ви-магати, щоб заарештований "признався" в тому, чого по-позріти чекістам. Ніколи не ли-лися стільки невинної людя-честі криві на Україні, як те-пер, коли комуністи чуять, що від їхніх ногами хитається

Довелось їй чути оповідання одної України, що була вий-шла на далеку Московщину над Білим морем. Помістила їй 500 людей, з них половину дітей, у церкві. Від голоду та від пошесть всі діти помми-рили. Кількох українських маляків голодот наспісно коло

Боротьба проти непевности, вперше своїм досвідом, а по яка проявилася в життєвому обмеженню, проявилася теж і на інших полях. Взагалі не-певність некоеї людя. Як людя каже: "можє буде дощ", вона вичаває потребу знати напевно, чи буде дощ, чи гарна погода. Як людя каже: "мають худобу поде-шеві", вона думає, що варто би знати напевно, чи так ста-неться. Або як людя каже: "вн майже певно буде вибран-ий", вона теж думає, що вар-та знати, чи так воно буде.

Яка є можливість, що якась питання подія скоїться? — от-се питання мучило людя та заставляло їх шукати розв'яз-ки. В 17, століттю два францу-ські вчені застановили над цим питанням та, хоч ім і не снідало може про безпечен-ня, висідали їх умови праці по-казали основні під обмеження. Один з цих людей, Шевалє де Мер на ім'я, був собі звичай-ним французьким шхляхтич, д-жче відданий грі в кістки. Бу-дучи ривіночасно добрим ма-тематиком, він хотів знайти спосіб, як би то рахунком о-значити вилгиди кожного гра-ча на виграну. Він взяв собі до помочи о. Блезя Паскаля одного з найбільших математиків того часу, й оба не спілкувалися так званим правилом можливостей, яке ра-хунком видає так звані шанси.

В основу цього правила по-казали вони свої досіди з ки-дання кістків. Як відомо, кі-сткою називається куб, котро-го кожний бік — а тих боків кубу має шість — має інше чи-сло: від одного до шість. Коли кинути такою кісткою, то пев-но ніщо не може знати, кот-рим числом угорі кістка впа-де. Числом угорі, що тут ра-хунком нічого не можна пока-зати, як і шанси має котрийне-будь номер на кістці. Але не показується безосновним при-пущенням Шевалє де Мер та о. Блезя Паскаля доказали це.

На основі такого розраху-ку смерть серед великого чи-сла людей вироблено таблицю смертности ("мортеліті тайблс"), які показують, скільки людей переде рік, чи два, чи як там, серед великого числа людей. Такі таблиці смертности звичайно пока-зують, скільки людей вмирає на рік на кожних 100,000 лю-дей.

Хоч був відуть і громи бють, і в горю серце тоне — Та вже не вбє нас вража люте. Не роздіть кордоні.

Воєне сонце вже з'явилось Зіллядо на шматі шлю, Юнація тисчєт пресен, У нашій Рідній Шляді.

